

THE WEXNER FOUNDATION

THE BOOK OF RUTH

Chapter Two: What's a Man of Valor? Boaz in Art and Text
Dr. Erica Brown | May 18, 2022

Barent Fabritius, 1660, The Hermitage, St. Petersburg

Ruth 2:1-16

וּלְנַעֲמִי מִידַע [מוֹדַע] לְאִישׁ אִישׁ גִּבּוֹר טָיִל מִמְּשַׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וְשָׁמוּ בְּעוֹז:

וּתְאִמְרֵי רֹת הַמּוֹאָבִיָּה אֶל-נַעֲמִי אֶלְכֶה-גַּם הַשָּׂדֶה וְאֶלְקַטְתִּי בַשְּׂבָלִים אִתָּךְ אֲשֶׁר אֲמַצְא-טֶן בְּעֵינָיו וּתְאִמְרֵי לָהּ לְכִי בְּתִי:

ותלך ותבוא ותלקט בשדה ארחי הקוצרים ויקר מקנה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך:

והנה-בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהנה עמכם ויאמרו לו: ברכך יהוה:

ויאמר בעז לנערו הנצב על-הקוצרים למי הנערה הזאת:

ויען הנער הנצב על-הקוצרים ויאמר נערה מואבית היא השבה עם-נעמי משדה מואב:

ותאמר אלקטה-נא ואספתי בעמרים ארחי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד-לעתה זה שבתה הבית מעט:

ויאמר בעז אל-רות הקוֹא שמעת בתי אל-תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מנה וכה תדבקין עם-נעמתי:

עיניך בשדה אשר-יקצרון והלכת אחריון הקוֹא צניתי את-הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל-הכלים ושית מאשר ישאבון הנערים:

ותפל על-פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה:

ויען בעז ויאמר ליה הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך ארחי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-נדעת תמול שלשום:

ישלם יהוה פעלך ותהי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר-באת לחסות תחת-כנפיו:

ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני כי גסתני וכי דברת על-לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך:

ויאמר ליה בעז לעת האכל גשמי הלם ואכלת מן-הלחם וטבלת פתך בתמזן ותשב מצד הקוצרים ויצבט-לך קלי ותאכל ותשבע ותתר:

ותקם ללקט ויצו בעז את-נערו לאמר גם בין העמרים תלקט וליא תכלימיה:

וגם של-תשלו לך מן-הצבתיים ועזבתם ולקטה וליא תגערו-בה:

ותלקט בשדה עד-הערב ותחבט את אשר-לקטה ויהי כאיפה שערים:

ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר-לקטה ותוצא ותתן-לה את אשר-הותרה משבועה:

ותאמר ליה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך ברוך ותגד לחמותה את אשר-עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז:

ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא-עזב חסדו את-הסנים ואת-המתים ותאמר ליה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא:

1. Now Naomi had a kinsman on her husband's side, a man of substance, of the family of Elimelech, whose name was Boaz.

2. Ruth the Moabite said to Naomi, "I would like to go to the fields and glean among the ears of grain, behind someone who may show me kindness." "Yes, daughter, go," she replied;

3. and off she went. She came and gleaned in a field, behind the reapers; and, as luck would have it, it was the piece of land belonging to Boaz, who was of Elimelech's family.

4. Presently Boaz arrived from Bethlehem. He greeted the reapers, "The LORD be with you!" And they responded, "The LORD bless you!"

5. Boaz said to the servant who was in charge of the reapers, "Whose girl is that?"

6. The servant in charge of the reapers replied, "She is a Moabite girl who came back with Naomi from the country of Moab.

7. She said, 'Please let me glean and gather among the sheaves behind the reapers.' She has been on her feet ever since she came this morning. She has rested but little in the hut."

8. Boaz said to Ruth, "Listen to me, daughter. Don't go to glean in another field. Don't go elsewhere, but stay here close to my girls.

9. Keep your eyes on the field they are reaping, and follow them. I have ordered the men not to molest you. And when you are thirsty, go to the jars and drink some of [the water] that the men have drawn."

10. She prostrated herself with her face to the ground, and said to him, "Why are you so kind as to single me out, when I am a foreigner?"

11. Boaz said in reply, "I have been told of all that you did for your mother-in-law after the death of your husband, how you left your father and mother and the land of your birth and came to a people you had not known before.

12. May the LORD reward your deeds. May you have a full recompense from the LORD, the God of Israel, under whose wings you have sought refuge!"

13. She answered, "You are most kind, my lord, to comfort me and to speak gently to your maidservant—though I am not so much as one of your maidservants."

14. At mealtime, Boaz said to her, "Come over here and partake of the meal, and dip your morsel in the vinegar." So she sat down beside the reapers. He handed her roasted grain, and she ate her fill and had some left over.

15. When she got up again to glean, Boaz gave orders to his workers, "You are not only to let her glean among the sheaves, without interference,

16. but you must also pull some [stalks] out of the heaps and leave them for her to glean, and not scold her.”

Job 29:1-18

2.

מִי־תִתְנַנְנִי כִּי־חִי־קָדָם כִּי־מִי אֱלוֹהַּ יִשְׁמְרֵנִי:

O that I were as in months gone by, in the days when God watched over me,

3.

בְּהִלּוֹ גִירוֹ עָלַי רֵאשִׁי לְאוֹרוֹ אֶלֶף הַשָּׁד:

When His lamp shone over my head, when I walked in the dark by its light,

4.

כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִּימֵי חַרְפִּי בְּסוּד אֱלוֹהַּ עָלַי אֶהְלִי:

When I was in my prime, when God’s company graced my tent,

5.

בְּעוֹד שְׂדֵי עַמְדֵי סְבִיבוֹתַי נִעַרְי:

When Shaddai was still with me, when my lads surrounded me,

6.

בְּרִחַץ הַלֵּיכִי בַחֲמָה וְצוּר יְצוּק עַמְדֵי פִלְגֵי־שָׁמֶן:

When my feet were bathed in cream, and rocks poured out streams of oil for me.

7.

בְּצֵאתִי שָׁעַר עָלִי־קִרְתַּת בְּרָחוֹב אֶכִּין מוֹשְׁבִי:

When I passed through the city gates to take my seat in the square,

8.

רְאוּנֵי נְעָרִים וְנַחֲבָאוֹ וַיִּשְׁיִשְׂוּם קָמוּ עַמְדוֹ:

Young men saw me and hid, elders rose and stood;

9.

שָׂרִים עֲצָרוּ בְּמַלְיָם וְכַף יִשְׁיִמוּ לְפִיהֶם:

Nobles held back their words; they clapped their hands to their mouths.

10.

קוֹל־נְגִידִים נִחַבְּאוּ וְלִשׁוֹנָם לַחֲבָם דְּבָקָה:

The voices of princes were hushed; their tongues stuck to their palates.

11.

כִּי אָזֶן שָׁמְעָה וְתִאֲשָׁרְנִי וְעֵינַי רְאִתָּה וְתַעֲיִדֵנִי:

The ear that heard me acclaimed me; the eye that saw, commended me.

12.

כִּי־אֲמַלֵּט עֲנִי מִשֹּׁנֵעַ יָתוֹם וְלֹא־עֹזֵר לוֹ:

For I saved the poor man who cried out, the orphan who had none to help him.

13.

בְּרַבַּת אֲבָד עָלַי תִּבְּא וְלֵב אֶלְמָנָה אֲרַנֶּן:

I received the blessing of the lost. I gladdened the heart of the widow.

14.

צָדֵק לְבִשְׁתִּי וּבִלְבָשָׁנִי כִּמְעִיל וְצִדְקָה מִשְׁפָּטִי:

I clothed myself in righteousness and it robed me, justice was my cloak and turban.

15.

עֵינַיִם הָיִיתִי לַעֵוֵר וְרַגְלַיִם לַפֶּסֶח אֲנִי:

I was eyes to the blind and feet to the lame.

16.

אָב אֲנִכִּי לְאֶבְיוֹנִים וְרֵב לֹא־יָדַעְתִּי אַחְקָהוּ:

I was a father to the needy, and I looked into the case of the stranger.

17.

וְאַשְׁבְּרָה מְתִלְעוֹת עֵגֶל וּמִשְׁנֵי אִשְׁלִי־טָרִף:

I broke the jaws of the wrongdoer, and I wrested prey from his teeth.

18.

וְאָמַר עַם־קִנִּי אֶגְגַּע יְכַחֵּל אֲרַבָּה יָמִים:

I thought I would end my days with my family, and be as long-lived as the phoenix.